

Beszámoló

Az első napon 6:15-kor találkoztunk Szigetszentmiklóson, az iskola előtt. Legtöbbünk fáradtan, ám izgatottan szállt fel a buszra, mely a következő napokban remek helyszínül szolgált számunkra a pihenésre. A határhoz érve már körülbelül mindenki ébren volt, így vártuk a nagyváradi megállót. Amint megálltunk a bihari településen, megismerkedtünk az idegenvezetővel, aki a következő 5 napon keresztül végigkísért minket. Bementünk a nagyváradi római katolikus székesegyházba, ahol az első élményszerű vezetést kaptuk az idegenvezetőnkől. A szent hely gyönyörű freskókkal volt borítva, lenyűgözve néztük a monumentális, 18. századi épületet. Királyunk tiszteletére egy koszorút is elhelyeztünk a szobránál. A barokk építésű templom kertjében található a nagyváradi püspöki palota, ahol királyunknak, Szent Lászlónak a hermáját tekintettük meg. Ott kiderült számunkra, hogy egyébként az eredeti mellszobor Győrben található, ettől függetlenül érdekes, egyszobás kiállítást láthattunk. Ezután bemerészkedtünk a városba, ahol a Holdas templom, illetve a Fekete Sas palota megtekintése után 20 pernyi szabadidőt kaptunk, mialatt mi is elmélyülhettünk a városi mosdók felfedezésében. Ezután ismét felszálltunk csodajárgányunkra, mellyel rögvest nekiindultunk Körösfőnek. A körösfői református templom látogatását kifejezetten vártuk, hiszen már a programterv alapján kiderült számunkra, hogy itt szeretnénk volna meglesni a II. Rákóczi György által ajándékozott, jelenleg 50.000 euró értékű, antik szőnyeget. Nagy csalódottságunkra ez a program elmaradt, hiszen a gyakori templomfosztogatások, illetve a hatalmas értéke miatt el kellett rejtenie a lelkésznek a kiállítási darabot. Ismételen 20 perc szabadidőt kaptunk, mely alatt a kirakodóvásáron nézhettünk körbe. Majd ismét útra kerekedtünk, és megcéloltuk az aznapi szálláshelyünket. A szokatlan vacsora után összeültünk és kitárgyaltuk a nap eseményeit, majd társasjátékoztunk, és nyugovóra tértünk.

A második napon kora reggel egy gyors reggeli után megkezdtük az aznap ránk váró programokat. Célkeresztünkbe Kolozsvár, Erdély fővárosa esett. A langyos levegőn tett sétánk, az igazságos Mátyás király szülőházához vezetett. Tiszteletünk kifejezésésképpen egy babérkoszorúval díszítettük a házat. Folytattuk tematikus utazásunkat, és a város főterén megtekintettük a római katolikus Szent Mihály-templomot. Ennek árnyékában, a hajdani piactéren, megcsodáltuk a Mátyás király szoborcsoportot és meghallgattuk a hozzáfűződő történeteket, amelyeket össze tudunk kapcsolni az alaptudásunkkal. Ezt követően ellátogattunk Darlacra, ahol megtekintettük Szent Lászlót és Szent Istvánt ábrázoló freskókat. Innen utunk Segesvárra vezetett, ahol meghallgattuk a híres „Dracula” történetét. Majd körbenéztünk a piactéren, szabadidőnk keretei közt. Többünk kiállta a diáklépcső próbáit és megtekintette az iskolát, vagy beült egy étterembe. Segesvári utunk végét egy 21. századi Petőfi Sándor szobor zárta. Utolsó programunk Bögözön, a 12. században épült református templomban zajlott, ahol megtanultuk a képértelmezés rejtjelmeit. Rettentően érdekes volt belegondolni, hogy mennyit változott az ember gondolkozása, és mit jelenhetett nekik akkoriban ez a festménysorozat. Elszállásolásunk igazán vadregényesre sikerült, mert többünket platós autóval vitték a szállására. A vacsora után mindenki nyugovóra tért.

Kirándulásunk harmadnapján ellátogattunk Kisbaconba, a Benedek Elek kúriába, ahol a mai napig a híres meseíró családja lakik. Lehetőségünk volt meghallgatni egy kulisszatitkokkal megtűzdelt irodalomórát az újságszerkesztő leszármazottjának férjétől, amely megalapozta és bensőségesebbé tette a hangulatot, és ezzel mindenki figyelmét elnyerte. Következő nagyobb úticélunk bevétele előtt megálltunk a térség egyik leggazabb gyűjteménnyel rendelkező tájháznál, és egyúttal megtekintettük az autentikus 200 éves vízimalmot. Következő

állomásunk helyszíne Bálványoson a Büdös-barlang volt, amitől sokunk gyomra egy kissé felfordult. Az oda vezető út fásasztó volt, így megpihentünk a szúrós aromák tengerében. Az illatok mellett, az erdőből kiszökő maci látvány mély nyomokat hagyott bennünk. A túrától megtikkadva, örömmel álltunk a borvíz kóstolás próbája elé, míg megdöbbenve nem tapasztaltuk, hogy ilyen széles skálán tud mozogni egy-egy forrásvíz íze. Néhányunk alávetette magát egy alkalmas gyógyvízkúrának. Megfáradva tértünk vissza közös házinénink vacsorájára. A kiadós vacsora után már senkit sem kellett altatni.

A negyedik napon korán Székelyudvarhelyre, Hargita megye második legnagyobb településre látogattunk el. A patkóalakú téren való átsétálás után megcsodáltuk a helyi gimnáziumot, melynek később részt vettünk a ballagási műsorán a templomban, azaz a kicsengetésen. A ballagási ceremónia előtt elmentünk a szoborparkba, ahol a történelemtanárunknak köszönhetően érdekes előadást hallgattunk végig az ott ábrázolt 13 magyar királyról, íróról, illetve más híres emberekről, majd ismét kaptunk szabadidőt, és realizáltuk, hogy a város 10 órakor fog megébredni, így elég kevés lehetőségünk volt vásárlásra, időtöltésre. A tordai hasadékig tartó úton ismételen kihasználtuk a busz által nyújtott kényelmet, majd operatív leszállást hajtottunk végre, és a távolból megcsodáltuk a természeti csodát, majd tudomásunkra jutott, hogy közelebről is meg fogjuk ismerni, át fogunk sétálni rajta. Miután elindultunk a fülledt időben, a kirakodó vásáron már megfigyeltük a már korábbi napokban várt kürtőskalácsot. Ennek köszönhetően motiváltan sétáltunk végig a túrán, amit sajnos, a kedvezőtlen időjárás miatt részben tudtunk teljesíteni, ám elkeseredettek nem voltunk, hiszen tudtuk, hogy a program után a szabadidős tevékenység alatt tudunk majd vásárolni a helyi különlegességből. Következő megállónk megegyezett az aznapi szálláshelyünkkel. Székre érkezvén lepakoltuk a poggyászaikat, majd ellátogattunk a helyi református templomban, ahol a lelkész lelkesen mesélt nekünk a község és a templom történelméről, aztán nekikezdünk a vacsora elfogyasztásának. A bőséges étkezést követően betekintést nyerhettünk a vendéglátó család által a széki táncrend kultúrájába, amit később mi is kipróbáltunk. Ezt követően ismét elmentünk ideiglenes otthonainkba, ahol taktikusan kipihentük magunkat, mivel tudtuk, hogy hosszú éjszaka elé nézünk. Az estét egy helyi rendezvényen töltöttük, melyre a vendéglátó család fia invitálta meg az osztályt. Késő estig beszélgettünk, táncoltunk, ismerkedtünk a helyiekkel, majd kisebb csoportokban hazasétáltunk.

Az utolsó napon mindenki fáradt volt. A korai órákban felszálltunk a buszra, és mindenki csendben hallgatott, pihent. A rövid buszutat követően megálltunk Válaszúton, ahol a Kallós Zoltán Néprajzi Gyűjtemény épülete előtt leszálltunk, majd átsétáltunk a Bánffy-kastély elé, ami jelenleg felújítás alatt áll. Ezek után már csupán azért álltunk meg, hogy elbúcsúzzunk idegenvezetőnkől, majd egyenesen hazaindultunk. A buszút kifejezetten nyugodtan telt, hiszen az 5 nap fáradalmát igyekeztük bőszen kipihenni. Kifejezetten hamar visszaérkeztünk az iskola elé, majd mindenki saját útjára eredt.

Összességében szerintem mindenki számára egy maradandó élmény marad ez a kirándulás. Betekintést nyerhettünk a határon túli magyarok életébe, helyzetébe, melynek köszönhetően javult az ítélőképességünk, bővült a tudásunk. Az osztályközösség is továbbkövacsolódott, rengeteget beszélgettünk, játszottunk, szórakoztunk egymással. Mindenki nevében elmondhatom, hogy ez a kirándulás az egyik legfeledhetlenebb közös élményünké vált, amit a középiskolás éveink alatt szereztünk.